

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 74 (9 augustus 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding

Volgden de vorige nieuwsbrieven elkaar in snel tempo op, vanwege het ‘domme feit’ dat er niets nieuws te melden was, liet deze wat langer op zich wachten. Maar nu hebben we na de laatste ‘hoogwatereditie’ dan toch ook écht wat nieuws te vertellen ...

Kruisen en kapellen

Zoals U al in het gemeentenieuws hebt kunnen lezen is Roerdalen voornemens (flink) te gaan schrappen in de gemeentelijke monumentenlijst. Het lijkt een onschuldige operatie, omdat veel (huis-)eigenaren van gemeentelijke monumenten juist blij zijn om aldus van alle (extra) regelgeving in deze verlost te worden. Of dat de bescherming van de vele ‘cultuurhistorische parels’ die onze gemeente rijk is ten goede komt, valt echter te betwijfelen; in het (recente) verleden zijn al de nodige monumenten door gemeentelijke onachtzaamheid verminkt en verdwenen. Dat mag echter geen reden zijn om het gemeentelijke monumentenbeleid aan te passen. Integendeel! Wat de gemeente daarmee nu eigenlijk beoogt (financiële redenen kunnen het niet zijn, want juist voor monumenten heeft onze gemeente niets over) blijft gissen. Wat nog onbegrijpelijker is, dat al bij voorbaat *“beelden, kruisen en kapelletjes”* van de lijst worden verwijderd *“omdat ze vanuit het huidige perspectief niet op een monumentenlijst thuishoren”*. Wat met dat huidige perspectief bedoeld is, wordt niet nader gepreciseerd. Weliswaar wordt toegegeven dat ze *“menigmaal een uitdrukking (zijn) van een oprechte volksdevotie en vaak herinneren aan historische gebeurtenissen en/of persoonlijkheden, maar vaak niet de ingrediënten (bevatten) die thuishoren op een te beschermen lijst van gebouwen en objecten”*. Welke “ingrediënten” zouden dat dan wel moeten zijn? Nog onbegrijpelijk wordt het als de gemeente constateert *“dat zij in de meeste gevallen de beschermde status van monumenten niet nodig hebben om in stand te blijven”*. Integendeel! Omdat niet alleen alle (!) kruisen en kapellen binnen onze gemeente in het geding zijn, maar ook de nodige (vaak eeuwenoude) grafmonumenten en zelfs een compleet kerkhof (dat van Vlodrop), is het maar goed ook dat niet alleen wij als parochie, maar ook (inmiddels gealarmeerde) instanties als Stichting Kerkberg Melick, Stichting Funerair Erfgoed Limburg en Stichting Terebinth tegen dit heilloze besluit in het geweer komen. Als niet alleen de kruisen en kapellen, maar ook onze bijzondere grafmonumenten op de lijst gehandhaafd blijven, heeft de gemeente er in ieder geval geen (financieel) nadeel van, maar wij wel een voordeel. Al was het maar dat wij geen provinciale of landelijke subsidies mislopen als het gaat om het onderhoud en behoud ervan.

Vaccinatie in kerken

Zoals we in Roerkerknieuws 48 en 51 al konden melden functioneerde het afgelopen half jaar zowel de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch als de St. Andreaskerk van Melick als vaccinatiecentrum van de plaatselijke huisartsenpost. In Herkenbosch begonnen ze op 22 februari, in Melick op 24 februari. Drie maal twee sessies, telkens met een tussenpoos van enkele weken. Aan die vaccinatie ronde is nu een einde gekomen: in Herkenbosch op maandagmiddag 19 juli j.l., in Melick op vrijdagmiddag 6 augustus j.l. Dat vaccineren in onze kerken, mede gepromoot door onze bisschop, kwam zowel in het regionale als in het

landelijke nieuws. De bisschop bracht hoogstpersoonlijk nog op maandagmiddag 3 mei j.l. een bezoek aan het 'kerkelijk' vaccinatiecentrum in Herkenbosch. Dank aan de kosters die dit alles mogelijk maakten en zorgden voor een sfeervolle ambiance die het wachten na de prik ongetwijfeld veraangenaamde. Daarnaast zal het ook nog bijgedragen hebben aan een stijging van kaarsenopbrengsten.

Herbestemming St. Andreaskerk Melick

Het is een 'publiek geheim' dat de Melicker St. Andreasparochie al jarenlang rode cijfers schrijft. Dat betekent dat – als deze tendens zich voortzet – we als parochie Melick binnen afzienbare tijd technisch failliet zijn. Met die wetenschap kunnen we twee dingen doen: ofwel stil afwachten tot de laatste het licht uit doet, of misschien toch eens kijken of we deze neerwaartse spiraal op de een of andere manier kunnen ombuigen. Feit is dat onze huidige kerk inmiddels veel te groot voor ons geworden is. Als er geen Coronacrisis was geweest, hadden we voornamelijk van de dagkapel gebruik gemaakt. Het is dan ook niets voor niets dat (het grootste gedeelte van) onze kerk al enkele jaren te koop staat. Ook dat is geen geheim; dat heeft zelfs al eens in De Heraut gestaan en ook al eens de regionale dagbladen gehaald. Daarmee hoopten we een investeerder te vinden die ons als kerkbestuur niet alleen van deze de 'last' kan bevrijden, maar er ook voor wil zorgen dat ons kerkgebouw hoe dan ook voor ons dorp behouden blijft. Het heeft even geduurd, maar vorig jaar meldde zich uiteindelijk toch een serieuze kandidaat. Dat heeft erin geresulteerd dat er ruim een half jaar geleden een intentieverklaring werd ondertekend waarmee deze de aankoop van de kerk 'in optie' nam. De afgelopen maanden heeft hij zijn plannen met de kerk aan de gemeente voorgelegd in de hoop dat die daaraan haar medewerking wil verlenen. Over een maand zullen we daarover uitsluitel krijgen. En aangezien de kans groot is dat het wat wordt, willen wij U daar nu alvast van in kennis stellen, om te voorkomen dat dit 'nieuws' via andere kanalen tot U komt. Niet dat het alleen maar van de gemeente afhangt; ook het bisdom speelt daarin een grote rol. Maar daar is men - zoals U zult begrijpen - al langer van de recentelijke ontwikkelingen op de hoogte en ziet men met belangstelling de nieuwe plannen met de kerk tegemoet. Uiteindelijk moet ook het bisdom nog haar toestemming geven en pas daarna kan en zal het concrete proces van 'onttrekking aan de eredienst' in gang moeten worden gezet. Wat betekent dat nu concreet? Het is de bedoeling dat de kerk grotendeels wordt omgebouwd tot een soort appartementen-complex. Eén gedeelte van de kerk zal echter voor ons als parochie behouden blijven. Waarschijnlijk zal dat het gedeelte van het huidige parochiecentrum zijn, omdat daar allerlei voorzieningen (zoals kantooruimte, een keukentje en een toilet) voorhanden zijn, waar we als parochie graag gebruik van blijven maken. Is dat allemaal wel nodig?, zult u zich misschien afvragen. Waarom kan het niet zo blijven zoals het was? Dat kan, maar dan zijn we over een jaar of tien/vijftien helemaal aan het einde van ons Latijn; dan lopen we niet alleen kans de kerk als gebouw kwijt te raken, maar ook als parochie ophouden te bestaan. Een parochie kan en is immers niets zonder kerkgelegenheid. Dankzij het afstoten van een gedeelte van de kerk en herbestemming daarvan zullen we het in ieder geval veel langer kunnen uitzingen dan het geval zou zijn als we nu niets doen. Het is dan ook eerder het gezond verstand dan het gevoel dat ons ingeeft deze stap te zetten. Als parochie zijn we uit ons jasje gegroeid. De tijd is (al lang) voorbij dat de kerk en parochie door de hele gemeenschap gedragen werd. Het afstand doen van onze veel te grote kerk is één van de logische consequenties daarvan. Het behoud van de kerk als geheel voor Melick én een eigen (kleinere) kerkgelegenheid voor onze parochie een mooie bijkomstigheid.

Personalia

Op zaterdagmorgen 31 juli j.l. namen we vanuit de St. Catharinakerk van Montfort afscheid van **Mia Gehlen-Beenen (1932-2021)**. Geboren en getogen aan de Dijkstraat als tweede dochter in een gezin met drie meisjes leerde ze al vroeg mee werken op de ouderlijke boerderij: dat maakte haar tot een vrouw die alles aanpakte, niet alleen alle voorkomende werkzaamheden maar ook iets nieuws als dat nodig of wenselijk was. Ze maakte bewust de oorlog mee, met name de bombardementen van het dorp in januari 1945. De herinneringen hieraan werden diep in haar geheugen gegrift. Begin jaren vijftig leerde ze tijdens het uitgaan Sjeng Gehlen (1930-2010) kennen met wie ze begin 1958 trouwde. Sjeng trouwde in, zoals dat heette, als pasgehuwden bleven ze bij Mia's ouders wonen. En dat was achteraf maar goed ook, want een jaar later kwam Mia's vader al te overlijden, hetgeen haar alles behalve onberoerd liet. Het huwelijk van Mia en Sjeng werd gezegend met vijf kinderen: Peter, Truus, Marleen, Koos en Sonja. Nadat ze Mia's ouderlijke boerderij beetje bij beetje hadden opgeknapt, verhuisden ze in 1971 met Mia's moeder (+ 1976) naar de Montforterstraat in Maria Hoop. Daar bouwden ze een mooie bedrijf op, waarin Mia hard meewerkte, zowel op het veld als in de stal. Ze was een echte sterke vrouw die niet zeurde, zelfs niet met een gebroken hand, een zorgzame en bezorgde vrouw ook die altijd voor haar dierbaren klaar stond. Twee jaar nadat ze in 2008 hun gouden huwelijksjubileum hadden mogen vieren werd bij Sjeng longkanker geconstateerd; amper vijf weken later kwam hij al te overlijden. Maar de zwartste en zwaarste dag van haar leven was toen in de zomer van 2013 haar zoon Koos overleed. Het brak haar; toch hield ze zich naar buiten toe sterk en bleef haar zorg een aandacht naar anderen uitgaan. Drie jaar later moest ze na een acute ziekenhuisopname voor revalidatie naar Camillus. Even leek het erop dat ze niet meer naar huis kon, maar dankzij de hulp en steun van haar inwonende zoon Peter, haar dochter en de thuiszorg bleef haar dat bespaard en kon ze toch weer terugkeren naar haar oude vertrouwde omgeving. Daar kwam ze voorzien van het sacrament der zieken op zondag 25 juli j.l. te overlijden

Op zondagmiddag 1 augustus j.l. werd in de Mariakapel van St. Odilienberg **Raff Sars** uit Herten gedoopt, broertje van Sam die vorig jaar zomer al werd gedoopt. Op donderdag 5 augustus j.l. hielden we in de St. Matthiaskerk van Posterholt de uitvaartdienst voor **Maria Catharina (Mia) Meijers-Verbeek (1927-2021)**. Geboren en getogen aan de Hoofdstraat in Posterholt, als oudste meisje in een groot boerengezin dat uiteindelijk negen kinderen zou tellen, ging ze al op jonge leeftijd naar de huishoudschool. Toen haar moeder echter in het voorjaar van 1948 vroegtijdig kwam te overlijden nam zij samen met haar zussen de opvoeding van de jongeren voor haar rekening. Na terugkeer van haar buurjongen Sjang Meijers (1925-2011) na zijn militaire diensttijd in Indië, kregen ze verkering en bouwden na hun huwelijk in 1953 een eigen huis aan de Winkelweg. Daar werden ook hun vier kinderen geboren: Jan, Marien, Ank en Jo. Er werd goed gezorgd en hard gewerkt om de kinderen een goede toekomst te bieden. Op zijn oude dag nam ze ook haar vader in huis voor wie ze tot aan zijn dood in de zomer van 1978 zorgde. Zo werd haar huis ook een trefpunt voor haar broers en zussen die er graag op bezoek kwamen. Ook toen de kinderen eenmaal het huis uit waren, bleven ze vaak thuis komen; opa en oma pasten graag op de kleinkinderen. Er kwam meer vrije tijd, en Mia en Sjang gingen meer dan eens op stap en op reis. Twee keer gingen ze op bedevaart naar Lourdes; zelfs Cuba (het land van herkomst van haar schoondochter Valkis) werd bezocht waar ze maximaal genoten van de Caribische sfeer, ook al was het er nog zo warm. Na de dood van haar man Sjang in het najaar van 2011 braken er

moeilijke tijden voor haar aan. Het alleen zijn werd een trauma voor haar. Ondanks dat ze haar kinderen dagelijks zag, viel het leven haar steeds zwaarder. Gelukkig vond ze als vanouds steun, troost en kracht in haar geloof en Godsvertrouwen. Dankzij de hulp van haar kinderen, burens en professionele zorgverleners is ze tot haar 92^e thuis, in haar eigen vertrouwde omgeving kunnen blijven. Een beroerte, die haar spraak aantastte, bracht haar nog verder in haar isolement. Via het ziekenhuis kwam ze in zorgcentrum Bergh terecht, waar ze sindsdien met veel liefde, warmte en zorg werd omringd. Daar kwam er op zondag 1 augustus j.l. een einde aan haar leven. Na de uitvaartdienst, opgeluisterd door zangeres Kelly, vond ze haar laatste rustplaats bij haar man Sjang op het Posterse kerkhof.

Tijdens de kerkbestuursvergadering in Montfort op donderdagavond 5 augustus j.l. mocht **Lambert van Pol (1950)** uit handen van pastoor L'Ortye de kerkelijke onderscheiding 'Pro Ecclesia et Pontifice' ontvangen, dit in verband met zijn vele verdiensten voor de kerk en parochie aldaar. Al bijna 40 jaar zorgt hij jaarlijks voor het opzetten van de kerststal in de kerk en voor het versieren van de kerk in aanloop naar kerstmis. Verder is hij al meer dan 40 lid van het kerkkor en daarnaast ook nog eens 25 jaar kerkmeester. Lambert, namens ons allen van harte proficiat en dank voor zoveel jaren trouwe inzet en dienstbaarheid!

gebed voor onze zieke bisschop

God, herder en leidsman van alle gelovigen, zie welwillend naar Uw dienaar Harrie Smeets, die Gij hebt aangesteld tot herder over de Kerk van Roermond. Schenk hem (weer een goede gezondheid en) de genade, door woord en voorbeeld (nog lang) bij te dragen tot het heil van allen die hij moet leiden, om eens, met de kudde die hem is toevertrouwd, het eeuwig leven binnen te gaan. Door Christus onze Heer. Amen (uit het Altaarmissaal).

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl